

Abuztuaren 29an
URTEAN ZEHARREKO 22. IGANDEA

Agurra

Gure arteko maitasuna indartzeko Jainkoaren izenean bildurik dagoen kristau-batzar honetan, Jauna izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Eukaristia ospatzean, orain bi mila urte Afaltokian gertatu zena, aldare honetan gertatzen da, hemen, gudan. Gurutzeko eskaintzak eta Piztueraren pozak bat egiten dute Ogi zatitu hau elkarbanatzean.

Damu-otoitza

Kristok bekatuaren eta heriotzaren gain lortu duen garaipena ospatzen dugu igandean. Aitor dezagun zeruetako Aitaren errukiaren beharrean garela, bekatuak hilik bizi berrira piztu gaitezen.

—Jesus Jauna, egiaren eta graziaren **be**tea zarena: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, gu aberasteko zeure burua behar**tsu** egin duzuna: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, gurekin zeure herri santua egitera **e**torri zarena: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltzua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Zeru-lurren Jainkoa, Zugandik dator on guztia;
sartu gure bihotzean Zupanako maitasuna;
lot gaitzazu gero eta estuago Zeurekin,
gure baitan indar dezazun on den guztia
eta indartu duzuna arreta handiz zaindu.**

**Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Bihotz garbia izan behar dugula esaten digu gaurko Hitzak: Aita Jainkoaren aginduak betetzea galarazten digun guztia baztertuz.

Lehenengo irakurgaia (Dt 4, 1-2. 6-8)

Deuteronomioa liburutik

Moises honela mintzatu zitzaion herriari: «Orain, Israel, entzun irakasten dizkizuedan legeak eta erabakiak, eta bete. Horrela, biziko zarete eta Jaunak zeuen arbasoen Jainkoak emango dizuen lurraldean sartuko zarete eta haren jabe egingo. Ez erantsi, ez kendu, nik agintzen dizuedanetik ezer; aitzitik, bete nik ematen dizkizuedan Jaunaren, zeuen Jainkoaren, aginduak.

Gorde itzazue eta bete, horrek jakintsu eta buruargi egingo baitzaituzte herrien aurrean. Lege hauen berri izatean, esango dute: "Bai herri jakintsua eta buruargia nazio handi hau!"

Izan ere, ba ote da nazio handirik, bere jainkoak, guk Jauna geure Jainkoa bezain hurbil dituenik, dei egiten diogun bakoitzean? Ba ote da nazio handirik, gaur nik adierazten dizuedan irakaspén hau bezain lege eta erabaki zuzenak dituenik?»

Erantzun-salmoa (Sal 15 [14], 2-3a. 3b-4b. 5)

Nor bi - zi, Jau - na, zu - re etxe - an?

- ∕. Akatsik gabe eta zuzen jokatzen duena;
(-2) bihotzean egiazale izan
eta mingainaz inor belzten ez duena. ∕.
- ∕. Hurkoari gaitzik egiten ez diona,
auzokoa iraintzen ez duena.
Jaunak baztertua gutxiesten duna
eta jainkozaleak ohoratzen dituena. ∕.
- ∕. Dirua lukurreriaz mailegatzen ez duena
ezta errugabearen kaltetan eskupekorik hartzen ere.
Horrela jokutzen duna
ez da sekula kolokaka egongo. ∕.

Bigarren irakurgaia (St 1, 17-18. 21b-22. 27)

Santiago Apostoluaren gutunetik

Ene senide maiteok: Eraitza on eta dohain bikain oro goitik dator, Aitagandik, aldaketarik eta ilunaldirik ez duen argien Egileagandik. Berak, hala nahita, bizia eman digu egiaren mezuaz, sorkari guztien artean lehenengoak izan gaitezen.

Onar ezazue otzan-otzan zuengan erein den eta zuek salbatzeko indartsu den mezua. Bete ezazue mezua, eta ez entzun bakarrik, zeuen burua engainatuz.

Jainko Aitaren aurrean benetan garbi eta akatsik gabeko erlijioa hauxe da: umezurtzei eta alargunei beren premietan laguntzea, eta munduko gaiztakeriarekin norik bere burua ez kutsatzea.

Aleluia (St 1, 18)

A - le - lu-ia, a le - lu-ia, - a - le - lu- - - -ia. -

∞. Aitak, hala nahita, bizia eman digu egiaren **mezuaz**, sorkari guztien artean lehenengoak izan gait~~e~~zen. ∞.

Ebanjelioa (*Mk* 7, 1-8. 14-15. 21-23)

Homiliarako argibideak

Jainkoaren arrangura

Galileako fariseu-taldetxo bat Jesusi hurbildu zaio jarrera kritikoan. Ez datoz bakarrik. Lagun dituzte lege-maisu batzuk, Jerusalemetik etorriak, herrixketako landa-jende xumearen ortodoxia defenditzeko kezka, inondik ere. Arriskutsua da Jesusen jarduera. Zuzendu beharra dago.

Ohartu dira ezen, kasu batzuetan, Jesusen ikasleek ez dutela errespetatzen arbasoen tradizioa. Ikasleen portaeraz mintzo badira ere, Jesusentzat da galdera; badakite, izan ere, hark irakatsi diela askatasun harrigarri hartaz bizitzen. Zer dela eta?

Isaias profetaren hitz batzuekin erantzun die Jesusek, beraren mezua eta jarduera oso ondo argitzen dituzten hitzekin. Jesusek bere-bere egiten dituen hitz horiek arretaz entzun beharrekoak ditugu; hain zuzen, gure erlijioaren funtsa den zerbaiti dagozkio. Israelgo profetaren arabera, hauxe da Jainkoaren arrangura edo kexua.

«*Herri honek ezpainez ohoratzen nau, baina bihotza nigandik urrun du*». Hauxe da, beti, erlijio guztien arriskua: Jainkoari ezpain-puntaz kultu ematea, formulak errepikatuz, salmoak esanez, hitz ederrak ahoskatuz; bitartean gure bihotza «urrun da harengandik». Alabaina, Jainkoari atsegina zaion kultua bihotzari dariona da, barne-

atxikimenduari dariona, gure erabakien eta egitasmoen jaiotze-puntu den pertsonaren barne-barneko erdiguneari dariona.

Gure bihotza Jainkoagandik urrun dagoenean, gure kultua mamirik gabeko gertatzen da. Bizia falta ohi zaio, Jainkoaren Hitza egiaz entzutea, anai-arrebekiko maitasuna. Erlijioa azaleko zerbait bihurtzen da, ohikeriaz betea, Jainkoari leial zaion bizitzaren fruituak falta dituen.

Lege-maisuek irakasten duten irakaspena giza agindu dira. Erlijio guztietan izan ohi dira «gizatar» diren tradizioak. Arauak, ohiturak, debozioak: kultura jakin batean erlijiotasuna bizitzeko sortuak. On handia egin lezakete. Baina kalte handia egiten dute Jainkoaren Hitza entzuetik arreta gabetzen eta Jainkoak gugandik espero duenetik urruntzen gaituztenean. Ez zaie sekula lehentasunik eman behar.

Isaias profetaren aipamena bukatzean, oso larriak diren hitz hauekin laburbildu du Jesusek bere pentsamendua: «*Zuek alde batera uzten duzue Jainkoaren agindua, gizon-emakumeen tradizioari atxikitzeko*». Giza tradizioei itsu-itsu lotzen gatzaizkienean, arrisku hau izan ohi dugu: maitasunaz ahaztu eta Jesusi, Jainkoaren Hitz haragitu horri, jarraitzetik apartatzekoa. Kristau-erlijioan lehenengo gauza Jesus da beti eta maitasunerako haren deia. Soilik, ondoren datoz giza tradizioak, inportanteenak iruditu arren. Ezin ahaztu genezake sekula zein den funtsa.

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok: eska diezaiogun Jaunari entzun ditzala deika ari zaion herriaren otoitzak:

—Egigun otoitz mundu zabaleko Eliza gogoan izanik; Jaunak lagun diezaion fedean, esperantzan eta maitasunean hazten.

- Egigun otoitz sufritzen duten guztiak gogoan izanik; kartzelatuek, gaixoek eta etxetik urrun diren guztiak Jaunaren babes eta indarra izan dezaten.
- Egigun otoitz gure senide hildako guztien alde; Jainkoak bere etengabeko errukiz eta beso zabalez onar ditzan.
- Egigun otoitz Eukaristia ospatzen ari garenontzat ere; hemen ospatzen dugunaren fruituak eguneroko jardunean senideen zerbitzura jar ditzagun.

Begira, Jauna, igandean Kristoren piztuera ospatzen duen Zure familiari eta entzun onginahiz bere otoitzak; egizu bihotzez ere gurtu zaitzagula eta ez hitzez bakarrik, eta munduko eginbehar eta ohiturek ez gaitzabela Zure aginduetatik urrundu. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Mahai santuko ogia harturik,
otoitz egiten dizugu, Jauna:
maitasunaren agiria den janari honek
sendo dezala gure bihotza
geure senideengan Zu zerbitza zaitzagun.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**